

MASARYKOVA UNIVERZITA V BRNĚ
FILOZOFICKÁ FAKULTA
ÚSTAV ČESKÉHO JAZYKA

Plní záznamku oznamujeme,
že dne 7. října 2003 zesnul ve věku 75 let

prof. PhDr. Jan Chloupek, DrSc.,

bohemista mezinárodního významu, laskavý a moudrý člověk.

Životní i vědecká dráha zesnulého Jana Chloupeka je spojena s Brnem, jeho vyzařování však mělo dosah daleko širší, a to nejen český. Zasloužila se o to jak jeho odborná a vědecká práce, tak i pedagogické působení včetně činnosti organizační a konečně i schopnost převádět vědecké poznatky do praxe a zasvěceně a s elegancí jemu vlastní o nich na nejrůznější úrovni publikovat a diskutovat.

Počátky vědecké dráhy zesnulého jsou spjaty s brněnským pracovištěm Ústavu pro jazyk český, kde se věnoval studiu nářeční syntaxe a podílel se na přípravách *Českého jazykového atlasu*. Zájem o syntax spontánní mluvy probleskuje i v pracích pozdějších.

Po působení na univerzitě v Erlangenu přechází prof. Chloupek roku 1969 na Filozofickou fakultu brněnské univerzity; přednáší, ale přejímá i četné povinnosti organizační – po léta byl mj. děkanem fakulty. Pracuje na ní až do r. 1993. Krátce pak působil na Ostravské univerzitě. S nastoupenou dráhou vysokoškolského pedagoga se změnila jeho vědecká orientace, profiluje se ke stylistice. V jeho pojetí jde o disciplínu velmi otevřenou, jež se zabývá funkcemi celého národního jazyka ve všech typech komunikace. Otázky stylistické pak opakovaně hlouběji promýšlí v souvislosti s obecnějšími problémy stratifikace češtiny a s otázkami sociolingvistickými. V teorii národního jazyka zkoumá zvláště napětí mezi vyjadřováním spisovným a nespisovným.

I když byl sám silnou vědeckou individualitou, dovedl se podílet na práci týmové. Svědčí o tom nejen *Stylistika češtiny*, ale i kolektivní monografie z posledních let věnované mluvené češtině. Ale byl i zaníceným učitelem podílejícím se na výchově dalších generací. Byl inspirujícím autorem odborných studií, chápavým oponentem vědeckých prací, ochotným konzultantem. A také studnicí vzpomínek na fakultu a osobností její lingvistiky, duchaplným vypravěčem a vtipným společníkem. Tak ho poznali kolegové, přátelé a stovky studentů, které připravil do života. Měl rád český jazyk, měl rád svůj obor. A tuto lásku chápal jako službu, jíž se věnoval do posledních chvil.